

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณสอนลูกถึงบทเรียน “ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ” ความเพียรพยายามของลูกคือการละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่าง
- คำถาม:** ความเจ็บป่วยแรกที่ปรากฏขึ้นเมื่อลูกได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างคืออะไร?
- คำตอบ:** ความเจ็บป่วยของการติดกับในรูปและนามของใครบางคน ความเจ็บป่วยนี้ทำให้ลูกมีกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่ควรที่จะมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายของลูก ละทิ้งความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายและจดจำพ่อและลูกจะกลับมามีความสุข พ่อกำลังแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะปลดปล่อยตนเองจากชีวิตของบ่วงพันธะ และได้รับการหลุดพ้นในชีวิต นี่คือการฝึกฝนเล่าเรียนของลูก

โอมชานติ พ่อทางจิตพูดว่าลูกควรมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือลูกควรนั่งในสภาพของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกควรจะทำอะไร? จดจำพ่อ ลูกไม่ควรจะจดจำใครนอกจากพ่อ เมื่อลูกนั้นได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ, ลูกก็ควรจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและพูดว่า ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่ละทิ้งจิตสำนึกของร่างกาย เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง และเป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกต้องอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในยุคทองและยุคเงิน, ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่นั่นลูกตระหนักว่า นั่นคือดวงวิญญาณ เวลานั้นร่างกายนี้ได้แก่ลงและเวลานั้นฉันต้องละทิ้งร่างนี้ ฉันกำลังจะเปลี่ยนร่าง(ตัวอย่างของงู) ลูกก็ละทิ้งร่างเก่าด้วยเช่นกันและเข้าไปในร่างใหม่ เหตุนี้เองในเวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ใครทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น? พ่อ, ผู้เดียวผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเสมอ ท่านไม่เคยมีสำนึกที่เป็นร่าง ถึงแม้ว่าท่านมาเพียงครั้งเดียว ท่านก็ไม่ได้กลายเป็นผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่าง เพราะนี่คือร่างที่ไม่ได้เป็นของท่านซึ่งท่านได้ยืมมาใช้ ท่านไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างนี้ ผู้เดียวที่ยืมร่างนี้มาใช้ไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างเลย ท่านรู้ว่าร่างกายนั้นต้องมีการละทิ้ง พ่ออธิบายว่า เป็นพ่อผู้ที่มาและทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์ ลูกเคยสโตประธานและเวลาลูกกลับมามีประธาน เวลานี้เพื่อที่จะกลับมามีบริสุทธิ์พ่อสอนลูกให้มีโยคะกับพ่อ เป็นการดีกว่าที่จะใช้คำว่า “การจดจำระลึกถึง” แทนคำว่า “โยคะ” พ่อสอนการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ลูกจดจำพ่อของพวกเขา เวลานั้นลูกๆ ต้องจดจำพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำ เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นลูกๆ ก็กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง และแล้วพ่อก็มาและทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคนและกลับมามีกิเลส ไม่เช่นนั้นแล้วลูกทั้งหมดก็เคยปราศจากกิเลส และแล้วขณะที่กลับชาติมาเกิดใหม่ ลูกก็ได้กลับมามีกิเลส พ่อได้อธิบายแล้วว่าความรู้คืออะไรและความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดงเมื่อกิเลสทั้งห้าในรูปของราวันเริ่มขึ้น เป็นในบาร์ตที่อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันได้รับการจดจำ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่อาณาจักรของรามคงอยู่มาเป็นเวลานานแค่ไหน และอาณาจักรของราวันคงอยู่มาเป็นเวลานานแค่ไหน ในเวลานี้ทั้งหมดคือโมประธาน, ผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาเกิดมาด้วยกิเลส และเหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าโลกที่มีกิเลส มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างกลางวันและกลางคืน ระหว่างโลกใหม่และโลกเก่า มีเพียงบาร์ตเท่านั้นในโลกใหม่ ไม่มีดินแดนอื่นใดที่สามารถกลับมามีบริสุทธิ์ได้เท่ากับดินแดนของบาร์ต และไม่มีดินแดนอื่นใดที่ไม่บริสุทธิ์เท่ากับดินแดนของบาร์ต ที่ซึ่งบริสุทธิ์แล้วก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ และต้องกลับมามีบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกรู้ว่าเหล่าเทพเคยบริสุทธิ์ และแล้วในขณะที่กลับมาใช้ชาติมาเกิดใหม่พวกเขาก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาใช้จำนวนชาติเกิดมากที่สุด พ่ออธิบายว่าพ่อมาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆ ชาติเกิดของผู้นี้ เป็นเมื่อคนแรกนี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิดของเขาครบสมบูรณ์และอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของเขาที่พ่อได้เข้ามาในตัวเขา มีตรีมูรติด้วยเช่นกัน: บราห์มา วิษณุและชางกา อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้สิ่งนี้เพราะพวกเขาตโมประธาน มนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับประวัติชีวิตของใครในบรรดาพวกเขาเหล่านั้น ผู้คนกราบไหว้บูชาพวกเขา แต่ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มลาย ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่ากลางคืนของบราห์มิน และยุคทองและยุคเงินเรียกว่ากลางวันของบราห์มิน เวลานั้นบราห์มาคือพ่อของปวงประชาและดังนั้นแน่นอนต้องมีลูกๆ ด้วยเช่นกัน ได้เคยอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่ามีวงศ์สกุลของบราห์มิน, ไม่ใช่ราชวงศ์ บราห์มินคือจุกได้มีการวาดภาพให้เห็นด้วยเช่นกัน และแล้วมีชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่สอนลูก ท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีความโอฟารตระการตาและการแสดงอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีภาพลักษณ์มากมายและมีวัดอยู่มากมาย พวกเขาสร้างไฟ

บุชายัญ, ทำทาปาเซี่ย, ให้ทานและทำบุญ ฯลฯ พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะบรรลุถึงพระเจ้าด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ใครที่จะบรรลุถึงท่าน? ผู้ที่มาก่อนเป็นคนแรกคือผู้ที่เริ่มความเลื่อมใสศรัทธาก่อนเป็นอันดับแรก บราห์มินที่กลายเป็นเทพคือผู้ที่กลายเป็นราชา ราชนี และปวงประชา เคยมีศาสนาเทพสูงสุดของผู้ที่มีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์, 16 องค์เต็ม และผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และไม่ก้าวร้าวรุนแรง เคยมีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดเมื่อมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวในบารัต พ่อเดือนลูกว่าก่อนอื่นใดลูกคือผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิด ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาตเกิด มีเพียง 84 ชาตเกิดเท่านั้น แต่พวกเขาพูดว่ามี 8.4 ล้านชาตเกิด พวกเขาบอกว่าช่วงเวลาของทุกๆ วงจรนั้นหลายแสนปี พ่อพูดว่าละครนี้คือ 5000 ปี ดังนั้นนี่คือความรู้ เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่ออื่นมีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือบาบาที่ไม่มีขีดจำกัด แม้กระทั่งในขณะที่เป็นของพ่อที่มีขีดจำกัดพวกเขาก็จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อพวกเขากลับมาไม่มีความสุข ในขณะที่กลับชาติมาเกิดใหม่ โลกก็กลับมาเก่าและตโมประธาน และแล้วพ่อก็มา การหลุดพ้นในชีวิตนั้นได้รับในหนึ่งวินาที สิ่งนี้ให้มาโดยผู้ใด? โดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แนนอนที่ทุกคนมีชีวิตอยู่ในบ่วงพันธะ ลูกไม่บริสุทธิ์และเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที ลูกศึกษาความรู้นี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน แต่ความรู้นี้เป็นเพียงหนึ่งวินาทีเท่านั้น ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงลืมนึกว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ และพวกเขาพูดว่า ฉันคือรัฐมนตรีนั้นรัฐมนตรีนั้น นั่นเป็นคนนั้นคนนั้น ในความเป็นจริงพวกเขาเป็นเพียงดวงวิญญาณ พวกเขาลืมนึกว่าดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขาเองในร่างกายของนายหรือนาง ในความเป็นจริง เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขาด้วยร่างกาย บางคนกลายเป็นสิ่งหนึ่งและคนอื่นก็กลายเป็นสิ่งอื่น พ่ออธิบายว่า เวลาในโลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนไปและจะกลับมาใหม่ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องชำระอย่างแนนอน โลกใหม่นั้นสโตประธาน เมื่อบ้านใหม่, ก็กล่าวว่าสโตประธาน และเมื่อบ้านเก่าและเริ่มเลื่อมโทรมก็จะกล่าวว่าตโมประธาน ลูกต้องเข้าใจความรู้ของการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และวงจรโลกเพราะนี่คือการศึกษาล่าเรียน นี่ไม่ใช่ความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการศึกษาล่าเรียน เพราะไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็เฝ้าแต่ศึกษาพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ที่นี้โลกต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ไม่มี ความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ดังนั้นพ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆทางจิต สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ใครที่จะสอนความรู้ทางจิต? นั่นคือจิตวิญญาณสูงสุด นั่นคือพ่อสูงสุดผู้ที่สอนความรู้ นั้น ท่านเป็นของทุกคน พ่อทางร่างไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด พ่อเหนือโลกที่เรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ผู้คนจดจำพ่อและพูดว่า โอ้พระเจ้า! โอ้อิศวร! อันที่จริงแล้วท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น แต่พวกเขาได้ให้ชื่อกับท่านมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีการขยายตัวอย่างมากของความเลื่อมใสศรัทธาในทุกหนแห่ง ทั้งหมดนั้นคือแนวทางของมนุษย์ ในเวลานั้นมนุษย์ต้องการคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้า คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าคือศรีมัท ลูกประคำของศรีศรี 108 ลูกสร้างขึ้น มา ได้มีการสร้างลูกประคำนี้ของผู้ที่เป็นของหนทางของการครองเรือน ในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็ลงบันไดมาและกลับมาล้มละลาย เมื่อสติปัญญาของผู้คนกลับมาล้มละลายพวกเขาก็สิ้นเนื้อประดาตัว ผู้ที่เคยมั่งคั่ง 100 % เวลานี้ได้กลับมาล้มละลาย มีลือคอยู่บนสติปัญญาของเขา ใครที่วาล้อคลเหล่านั้นกับพวกเขา? เหล่านั้นเป็นลือคีย์ห่อถือเร็ว ไม่มีดินแดนอื่นที่เป็นอันดับหนึ่งเท่ากับดินแดนของบารัต มีการยกย่องบารัตมากมาย บารัตเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับผู้คนของทุกศาสนา อย่างไรก็ตาม ตามละครกิตะก็ถูกทำให้ผิดพลาด ความผิดพลาดนี้โดยบารัตและทั้งโลก กิตะมีความผิดพลาดโดยผู้คนของบารัต ด้วยความรู้ของกิตะที่พ่อได้สร้างโลกใหม่และให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน บารัตเคยเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุดและมั่งคั่งที่สุดในบรรดาทั้งหมดและจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง ต้นไม้ที่กลับหัว เมล็ดของต้นไม้อยู่ด้านบน ท่านเรียกว่าเป็นเจ้าแห่งต้นไม้ด้วยเช่นกัน ท่านนำลางดีของดาวพฤหัสบดี พ่ออธิบายว่าเมื่อพ่อเจ้าแห่งต้นไม้มา ลางดีของดาวพฤหัสบดีนั้นก็มาอยู่เหนือบารัต และบารัตก็กลับมาสูงส่ง และแล้วเมื่อราวันมาลางร้ายของราหูก็มา และแล้วสภาพของบารัตเป็นเช่นไร? ที่นั้นลูกมีช่วงอายุที่ยืนยาวเพราะลูกบริสุทธิ์ ภายในครั้งวงจรลูกใช้ 21 ชาตเกิด และแล้วอีกครั้งหนึ่งของวงจร, ด้วยการข้องแวะในความทุกข์จากการใช้ประสาทสัมผัส, ช่วงชีวิตของลูกก็กลับมาสั้นลง และลูกก็ใช้ 63 ชาตเกิด เวลาที่พ่ออธิบายว่า ลูกต้องกลับมาสโตประธาน ดังนั้นจงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในเวลานี้ผู้คนของทุกศาสนาตโมประธาน ลูกสามารถให้ความรู้แก่ทุกคน มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เพราะเราดวงวิญญาณคือลูกของพ่อผู้เดียว พวกเขาทั้งหมดพูดว่าฮินดูและมุสลิมเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ดวงวิญญาณพูดว่า สิ่งนั้นลูกต้อง มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นของพี่น้องทั้งหมด บาบาที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่ต้องให้มรดก ท่านมาในบารัตเท่านั้น ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาแต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเมื่อไหร่ การบราของลูกอยู่กับกิเลสทั้งห้า ตัณหาราคะคือศัตรูตัวแรกของลูก ผู้คนเฝารวัน พวกเขาไม่รู้วารวันคือใคร และทำไมพวกเขาจึงเฝารวัน ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาลูกก็ตกลงมาเรื่อยๆและกลับมาไม่บริสุทธิ์ ในด้านหนึ่งพวกเขาจดจำชีพ

บาบาและกราบไหว้บูชาท่าน และอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการเข้ามาในการ
ควงหมุนของมายาลูกก็ได้ประณามผู้เดียวผู้ที่ได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้นำพ่อ
ไปสู่การเกิดนับไม่ถ้วน ลูกได้นำพ่อเข้าไปอยู่ในทุกอนุ สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้ในละครด้วย ลูกนั้นได้กลายเป็นดวงวิญญาณ
บาปเช่นนั้นด้วยการประณามพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการอ้างของราวัน ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใส
ศรัทธา ใครคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน? ผู้เดียวผู้ที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะคือบาบาของทุกคน ราวันไม่สามารถเรียก
ว่า“บาบา”ได้ กิเลสทั้งห้ามีอยู่ในทุกคน พวกเขาเกิดมาด้วยกิเลส เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกได้ว่าคดโกง เหล่าเทพเรียกว่า
ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในเวลานี้ทุกคนมีกิเลสอย่างสมบูรณ์ เหล่าเทพเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเทพ
เดียวกันเหล่านั้นก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า นั่นคือความ
ผิด ก่อนอื่นใจจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ในเวลานี้ ฉัน,ดวงวิญญาณเป็นของสกุลบราห์มิน และแล้วฉันจะไปสู่
สกุลเทพ สกุลบราห์มินนี้คือสกุลที่สูงส่งที่สุด ไม่มีราชวงศ์ของบราห์มิน จักเป็นตัวแทนของบราห์มิน ลูกคือบราห์มิน ซึ่ง
บาบาอยู่เหนือทุกคน พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายในบาร์ด แต่พวกเขาไม่ได้แสดงจุดของบราห์มิน และ
พวกเขาไม่ได้แสดงพ่อของบราห์มิน พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของตรีมู
รติเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วตราสัญลักษณ์ของบาร์ดก็ควรจะเป็นตรีมูรติชี้ว่า เวลานี้คือป่าของหนาม เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้
ทำตราสัญลักษณ์ที่เป็นสัตว์ป่า ภายใต้สิ่งนั้นพวกเขาก็ได้เขียนว่า “ชัยชนะในสัจจะ” ได้มีการแสดงให้เห็นถึงยุคทองว่า
สิงโตและแกะดื่มน้ำด้วยกันจากบ่อเดียวกัน “ชัยชนะในสัจจะ” หมายถึงการได้รับชัยชนะเหนือความหลอกลวง ในเวลา
นั้นทุกคนที่นั่นมีชีวิตอยู่ด้วยกันเหมือนน่านมและน้ำตาล พวกเขาไม่ได้เป็นเหมือนน้ำเกลือ ในอาณาจักรของราวันผู้คน
กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือ ในขณะที่อาณาจักรของรามทุกคนมีชีวิตอยู่ด้วยกันเหมือนน่านมและน้ำตาล โลกนี้เรียกว่า
เป็นป่าหนาม หนามอันดับหนึ่งที่พวกเขาได้สัมผัสกันและกันคือกิเลสของตัณหาหาคะ พ่อพูดว่า ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่ง
ใหญ่ที่สุดของลูก มันทำให้ลูกมีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ ชื่อที่แท้จริงคืออาณาจักร
ของราวัน พ่อพูดว่าจงได้รับชัยชนะเหนือกิเลสทั้งห้าเหล่านี้และกลายเป็นผู้เอาชนะโลก กลับมาปราศจากกิเลสในชาติเกิด
สุดท้ายนี้ เวลานี้ลูกกลับมาโตประธานและไม่บริสุทธิ์ และลูกต้องกลับมาสโตประธานและบริสุทธิ์อีกครั้ง แม่น้ำคงคา
ไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกสามารถทำความสะอาดร่างกายของลูกจากสิ่งสกปรกทั้งหลายด้วยน้ำที่ลูกมีที่บ้านเช่นกัน แต่ลูก
ไม่สามารถทำความสะอาดดวงวิญญาณด้วยสิ่งนั้น มีกูรูนับไม่ถ้วนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีสัจกูรเดียว
เท่านั้น ผู้ที่ให้การหลุดพ้น ท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และเป็นสัจกูรสูงสุดด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้เดียวที่ให้ความรู้ของตอน
เริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อ ฝึกฝนที่จะกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. มีชีวิตอยู่ด้วยกันเหมือนกับน่านมและน้ำตาล ได้รับชัยชนะเหนือกิเลสในช่วงชาติเกิดสุดท้ายนี้และกลายเป็นผู้เอาชนะ
โลก

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและมีศรัทธาอย่างมั่นคงและความซาบซึ้งของชัยชนะในทุกการก
กระทำ
“ชัยชนะเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของเรา” จงเฝ้าแต่โอบยบินในสำนักนี้รู้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น จงนำสิ่งนี้เข้ามาในสำนักนี้ นั่นคือฉันมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น ให้ศรัทธา
นั้นคงอยู่เสมอ พื้นฐานของความซาบซึ้งคือศรัทธา ถ้าศรัทธาขาดหายไปก็จะมีชัยชนะน้อยลง เหตุนี้
เองจึงมีคำกล่าวว่า ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะมีชัยชนะ อย่าได้เป็นผู้ที่มีศรัทธาเพียงบางครั้ง พ่อไม่สูญ
สลายและดังนั้นลูกมีสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่สูญสลาย ให้มีความศรัทธาและความซาบซึ้งของ
ชัยชนะในทุกการกระทำ

คติพจน์: อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องในความรักของพ่อ และจะไม่มีอุปสรรคใดสามารถคงอยู่ได้